

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.

R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.

Glòria al Pare, i al Fill...

Al·leluia

Himne

1. Noia del poble, Maria,
d'un poble de vinya i blat,
si tens morena la cara
és del sol que t'ha colrat.
Déu per vora teu passava,
vora el camí et va trobar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'Amor més clar.

2. Era el temps de primavera,
era un temps per estimar:
et va dur vora de l'aigua,
als quatre rius et banyà,
et va cobrir amb lli i amb seda,
d'or i plata et va abillar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

3. Et donà flor de farina
i oli dels oliverars;
fruit de la terra promesa,
mel i mató vas tastar.
Com un segell va posar-te
al seu cor i en el seu braç.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

4. Ets un badiu, una eixida
de la masia del pa,
una font que raja sempre
fins que de set no n'hi haurà.
Brot d'aquella soca antiga
d'on la vida va brostar.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

5. Maria de l'esperança,
que vetlles gresol en mà,
la llavor duies colgada
que l'Esperit va covar.
Déu te guard, noia del poble,
que tan blanc llesques el pa.
Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.

Salmòdia

Ant. 1 Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb vós.

Salm 121

Quina alegria quan em van dir:

“Anem a la casa del Senyor!”

Ja han arribat els nostres peus

al teu llindar, Jerusalem.

Jerusalem, ciutat ben construïda,
conjunt harmoniós!
És allà que pugen les tribus,
les tribus del Senyor,
a complir l'aliança d'Israel,
a lloar el nom del Senyor.
Allí hi ha els tribunals de justícia,
els tribunals del palau de David.

Augureu la pau a Jerusalem:
“Que visquin segurs els qui t'estimen!
Que sigui inviolable la pau dels teus murs,
la quietud dels teus merlets!”

Per amor dels meus germans i els meus amics, deixeu-me dir:
“Que hi hagi pau dintre teu!”
Per la casa del Senyor, el nostre Déu,
et desitjo el benestar.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 1 Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb vós.

Ant. 2 Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

Si el Senyor no construeix la casa,
és inútil l'afany dels constructors.
Si el Senyor no guarda la ciutat,
és inútil que vigilin els guardes.

És inútil que us lleveu tant de matí,
i aneu tan tard a reposar
per menjar el pa que us guanyeu a dures penes.
Fins quan dormen, Déu el dóna als seus amics.

La millor herència són els fills, do del Senyor,
els descendents són la millor recompensa;
els fills que heu tingut quan éreu joves
són com les fletxes en mans d'un guerrer;

Feliç l'home que se n'omple el buirac:
si discuteix amb algú davant la gent,

no haurà de retirar-se avergonyit.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 2 Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules.

Ant. 3 Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

Càntic (Ef 1,3-10)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist,
que ens ha beneït en Crist,
amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel.

Ens elegí en ell abans de crear el món,
perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist,
segons la seva benèvola decisió,
que dóna lloança a la grandesa dels favors
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En ell, hem estat rescatats
amb el preu de la seva sang.
Les nostres culpes han estat perdonades.

La riquesa dels favors de Déu
s'ha desbordat en nosaltres.
Ell ens ha concedit tota aquesta saviesa i penetració que tenim.

Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola que havia pres,
per executar-la quan els temps fossin madurs:

Ha volgut unir en el Crist tot el món,
tant el del cel com el de la terra.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 3 Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

Us ho diré d'una altra manera: mentre l'hereu d'una casa és menor d'edat, no es diferencia gens d'un esclau, per bé que és amo de tot. Està sotmès a tutors i administradors fins al temps fixat pel seu pare. Així també nosaltres: mentre érem menors d'edat respecte a la fe, érem esclaus dels poders que dominen aquest món.

Però quan va arribar la plenitud del temps, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, perquè rescatés els qui vivíem sota la Llei i rebéssim la condició de fills. I la prova que som fills és que Déu ha enviat als nostres cors l'Esperit del seu Fill, que crida: «Abba, Pare!» Per tant, ja no sou esclaus, sinó fills, i si sou fills, també sou hereus, per obra de Déu.

En altre temps, vosaltres no coneixíeu Déu i servíeu uns déus que, en realitat, no existeixen. Però ara heu conegut Déu; més ben dit, heu estat reconeguts per ell. Com és, doncs, que us gireu altra vegada cap als poders dèbils i miserables d'aquest món i voleu tornar a servir-los? Ara vosaltres observeu escrupolosament festes, llunes noves, solsticis i caps d'any. Tinc por que no hagi treballat inútilment entre vosaltres!

Germans, personalment no m'heu faltat en res. Però ara us ho prego: comporteu-vos com jo, que jo també em vaig comportar com vosaltres. Recordeu que la primera vegada us vaig anunciar la bona nova amb motiu d'una malaltia, i no em vau menysprear ni vau mostrar cap repugnància, tot i que el meu estat físic era una prova per a vosaltres. Ben al contrari, em vau acollir com si fos un àngel de Déu o Jesucrist mateix

Lectura patristica

De la carta I de sant Ciril d'Alexandria, bisbe (370 - 444)

M'estranya molt que hi hagi qui dubti que hem d'anomenar Maria Mare de Déu. ¿Com pot ser, efectivament, que, si nostre Senyor Jesucrist és Déu, la Verge sagrada, que el dugué a les seves entranyes, no sigui Mare de Déu? Els deixebles del Senyor ens trameteren aquesta fe, per més que no amb aquesta terminologia, que ens ha estat ensenyada pels sants Pares. El nostre conegudíssim i recordat pare Atanasi, en l'obra que va escriure sobre la santa i consubstancial Trinitat, en el tercer sermó, anomena freqüentíssimament «Mare de Déu» la Verge sagrada.

Aquí he de citar les seves mateixes paraules: «La finalitat i el caràcter de l'Escriptura divina, com jo he ensenyat moltes vegades, diuen dues coses de Crist, Senyor nostre: primer, que és Déu i que mai no ha deixat de ser-ho, de manera que el qui és la Paraula del Pare és també la seva esplendor i la seva saviesa; segonament, que en els darrers temps s'encarnà en les entranyes de la Verge Maria, Mare de Déu, i es féu home per nosaltres.»

I, més endavant, continua: «Hi ha hagut molts sants nets de tot pecat, perquè Jeremies fou santificat des del ventre matern, i també Joan, que encara no havia estat donat a llum, exultà de goig en oir la veu de la Verge Maria, Mare de Déu.» Atanasi és un

home molt digne de fe i es mereix que confiem en ell; podem seguir-lo amb seguretat, perquè no va escriure res oposat a la Sagrada Escriptura.

I la Sagrada Escriptura, inspirada certament per Déu, afirma que la Paraula de Déu es féu carn, que s'uní a la carn dotada d'ànima racional; això és, va assumir el llinatge d'Abraham, es féu un cos en una mare, un cos de carn i de sang, de manera que ja no és només Déu, sinó que, per aquesta conjunció, és també un de nosaltres.

L'Emmanuel consta, doncs, veritablement de dues naturaleses: la humana i la divina. I tanmateix nostre Senyor Jesucrist és u, és Fill únic, veritable i autèntic, Déu i home a la vegada; no és un home deïficat com els qui per la gràcia són fets partícips de la naturalesa divina; és el Déu veritable que, per salvar-nos, vingué en forma d'home, tal com ho testimonia sant Pau quan diu: Quan el temps arribà a la seva plenitud, Déu envià el seu Fill, nascut d'una dona, nascut sota la Llei, per rescatar els qui vivien sota la Llei, perquè obtinguéssim ja la condició de fills.

Responsori breu

R /. Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

V/ Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

R / Beneïda sou vós entre les dones i beneït és el fruit del vostre ventre.

V/ El Senyor és amb vós.

R / Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

V / Déu vos salve, Maria, plena de gràcia; * El Senyor és amb vós.

Càntic de Maria

Ant. Felix vós, Maria, que heu cregut! Es complirà el que el Senyor us ha fet saber.

La meua ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalta els humils.
Omple de béns els pobres,

i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. Felix vós, Maria, que heu cregut! Es complirà el que el Senyor us ha fet saber.

Pregàries

Déu Pare totpoderós ha volgut que totes les generacions diguessin benaurada la mare del seu Fill, Maria. Lloem-lo amb tota la força de l'ànima i demanem-li:

Que la plena de gràcia pregui per nosaltres

Vós, que ens donàreu en Maria una mare de misericòrdia,
feu que sentin el seu amor de mare tots els qui es troben en perills.

Vós, que en la casa de Jesús i de Josep vau posar Maria per mestressa,
feu que, com ella, totes les mares fomentin en les famílies l'amor i la santedat.

Vós, que mantinguéreu ferma Maria al peu de la creu i que l'omplíreu d'alegria en la
resurrecció del vostre Fill,
ajudeu els que sofreixen i refermeu-los l'esperança.

Vós, que féreu Maria atenta a la vostra paraula i serventa fidel,
per la seva intercessió, torneu-nos servents i deixebles del vostre Fill.

Vós, que coronareu Maria reina del cel,
doneu als difunts el goig etern amb els sants en el vostre Regne.

D'acord amb el precepte del Senyor, diguem confiadament:

Pare nostre,

Oració

Senyor, concediu als vostres servents de fruir sempre de salut en el cos i en l'esperit; i, per la gloriosa intercessió de la sempre Verge Maria, allibereu-nos de la tristesa de la vida present i doneu-nos l'alegria de la vida futura. Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.

R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.

R /. Amén.

Beneïm el Senyor.

R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu:

Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu,
que t'ha fet formosa la Mare de Déu!

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Ací Bernadeta la Verge veié
a dins de la Gruta damunt d'un roser.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo
Sóc la Immaculada Pura Concepció.

Ave, Ave, Ave, Maria! (2).